

Ξενοφών, Απομνημονεύματα, Δ', VIII, 8-9

Γ1. Αν όμως θα ζήσω περισσότερο χρόνο, ίσως θα είναι αναγκαίο να υφίσταμαι τα βάρη του γήρατος και να βλέπω και να ακούω λιγότερα και να σκέφτομαι χειρότερα και να καταλήξω να μαθαίνω δύσκολα και να ξεχνάω εύκολα και από όσα προηγουμένως ήμουν καλύτερος, να γίνομαι χειρότερός. Βέβαια, εάν δεν αντιλαμβάνομαι αυτά, η ζωή θα είναι αδύνατη να τη ζήσω, και από την άλλη πλευρά αν τα αντιλαμβάνομαι πώς δεν θα είναι ανάγκη να ζω χειρότερα και πιο δυσάρεστα; Αλλά, βέβαια, αν τουλάχιστον θα πεθάνω άδικα, αυτό θα είναι ντροπή για αυτούς που με σκότωσαν. Γιατί, εάν είναι ντροπή να αδικεί κανείς πώς δεν είναι ντροπή και να κάνει οτιδήποτε άδικα;

Γ2. τοῖς πολλοῖς

τῷ γήρα

την δυσμαθῆ

τούτους

ὕμῶν

ἑώρα

ἀπόβηθι

γενοίμεθα

ἤσθημένοι εἰσὶν - ἤσθηνται

ἀδικῆσαι

Γ3.α. ἐπιτελεῖσθαι: τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στην απρόσωπη έκφραση ἀναγκαῖον ἔσται

πρότερον: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου

τούτων: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική συγκριτική

ἀβίωτος: κατηγορούμενο στο υποκείμενο ὁ βίος εκ του συνδετικού ρήματος ἄν εἶη

ἐμέ: αντικείμενο στη μετοχή τοῖς ἀποκτεῖνασι

ὀτιοῦν: αντικείμενο στο ἑναρθρο ἀπαρέμφατο το ποιεῖν

Γ3.β

ἀλλά μην ταῦτά γε μη αἰσθανομένω μὲν ἀβίωτος ἄν εἴη ὁ βίος.

Ο υποθετικός λόγος λανθάνει στην υποθετική μετοχή αἰσθανομένω και ἔχει ως ἀπόδοση το ἄν εἴη.

Υπόθεση

εἰ αἰσθανοίμην

Απόδοση

ἄν εἴη

Ο υποθετικός λόγος δηλώνει την απλή σκέψη του λέγοντος.